

Poesia d'amor i odi i porcs i purins... i granotes (ah, per cert, no rima gens)

Un relat de: [Adonis](#)

el cel es torna negre quan tanco els ulls.
sembla obvi, però s'ha de dir, carai.

quan no et veig, o bé no t'estic mirant,
o és que encara estic amb els ulls clucs...

... o potser és que no hi ets.

t'estimaria amb bogeria si no fossis tan relletja,
antipàtica, poc i mal conversadora,
verda i amb aquests ulls tan horrorosos.

... t'estimaria si no fossis una granota.

em ve la flaire del camp d'aquí al costat
quan obro la finestra i faig una bona alenada.
i aleshores me'n recordo de la puta mare que va parir
al cabró que hi porta els porcs a omplir-lo de purins.